

עפ"ת (חיפה) 38510-01-25 - רבאתן ריאן נ' מדינת ישראל

עפ"ת (חיפה) 38510-01-25 - רבאתן ריאן נ' מדינת ישראל מחוזי חיפה
עפ"ת (חיפה) 38510-01-25

רבאתן ריאן

נ ג ד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעוורים פליליים

[06.02.2025]

כבוד השופט זיו אריאלי

החלטה

לפני בקשה להארכת מועד להגשת ערעור.

המערער הגיש ביום 15.1.25 ערעור על גזר דין שניtin בבית משפט לתעבורה בעכו ביום 27.11.24. בית המשפט קמא השית על המערער, בנסיבותו, מסר מותנה, קנס, פסילת ראשוני נהיגה (בפועל ועל תנאי). בסיפא של גזר הדין ציין בית המשפט קמא - "זכות ערעור תוך 45 יום".

משתתקbla הודעת הערעור בנסיבות צינתי, בהחלטה מאותו יום, כי על פניו - המועד להגשת ערעור חלף, ואף לא הוגש בקשה להארcit מועד. התבקשה לפיך הבהיר מאת ב"כ המערער. ביום 23.1.25 התקבלה הودעת הבירה מטעם הסגור. נטען כי הלה קיבל את הי"צוג "לא זמן" ולאחר מכן חלו נסיבות אישיות ומצערות אצל ב"כ המערער. משכך, עתר המערער להאריך את המועד להגשת הערעור.

בתגובהה מיום 6.2.25 מתנגדת המשיבה לבקשת להאריך מועד. נטען כי גזר הדין ניתן במסגרת הסדר טיעון, המערער היה מיוצג בהליכים בבית המשפט קמא, וכי בבקשת לא עליה כל נימוק מצדיק התערבות של ערצתה הערעור בגזר הדין.

לאחר שנתייעו דעתי לטענות הצדדים הנעתי לכל מסקנה כי דין הבקשת להידוחות.

גזר הדין ניתן ביום 27.11.24. המועד להגשת ערעור (סעיף 199 לחוק סדר הדין הפלילי) הוא 45 ימים מיום מתן פסק הדין. מכאן, שבירום הגשת הערעור - חלף כבר המועד להגשת ערעור, ופסק דין של בית המשפט קמא הפך לחלווט. סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי מפנה לבית המשפט סמכות להורות על הארכת המועד להגשת ערעור.

בע"פ 2585/2025 נגר נ' מדינת ישראל (13.4.10) נקבע כי על המבקש הארכת מועד להציג "טעם ממשי המניח את הדעת", וכי בין השיקולים שעל בית המשפט לשקל - ניתן למנות את משך האיחור, הנימוקים לאיחור וסיכון ההיליך העיקרי [ר' למלול ע"פ 8031/09 מגיד נ' מדינת ישראל (10.10.09)].

בעניינו, גזר דין ניתן כאמור ביום 27.11.25, ובנסיבות המערער. על כן המועד האחרון להגשת ערעור על פסק הדין הוא ביום 12.1.25. אין מדובר באיחור ממשמעות עם כי עדין מתבקש לקבל הסבר לנסיבות האיחור.

נצין כי כתחילתה לא הוגש טעמים לאיחור, ואף לא התבקשה הארכת מועד. רק בעקבות החלטה להבהיר שפר נ"ה אחר - הוגשה "הבהיר" אשר אינו כולל התמודדות אמיתית עם העובדה שפסק הדין כבר חלווט. הודעת המערער לטעמו טעם המערער לקונית, עומו ונעדרת פרטיהם של ממש. לא ניתן להבין מההודעה מתי הוחלף הי"צוג, מודיע לא התבקשה הארכת מועד טרם חלוף המועד החוקי, מתי ארע האירוע במשפט הסגור אשר בגיןו לא

התאפשר לסגור להגיש את הודעת הערעור במועד.

משכך, לשיטתי, לא הוגג הסבר מספק באשר לאיחור בהגשת הערעור. מעבר לכך - להתרשותי סיכון הערעור של המערער קלושים. המדבר בערעור על גזר דין אשר אימץ הסדר בין הצדדים. העונש שהושת על המערער סביר ואף תואם את הדין ואת הענישה הניתנת במקרים דומים.

לאור האמור - אני דוחה את בקשה המערער להאריך את המועד להגשת הערעור.

המציאות תסגור את ההיליך שבכותרת ותעביר את העתק ההחלטה לצדים.

ניתנה היום, ח' שבט תשפ"ה, 06 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.